DE AGENDA VAN HILLY TER VEER, LHV-BESTUURDER

'Betekenisvol dokteren' is de uitdrukking die regelmatig in het gesprek met Hilly ter Veer terugkomt. Dat is wat ze wil doen en ze maakt zich er graag sterk voor dat álle huisartsen de ruimte krijgen om betekenisvol te dokteren. Naast haar werk als waarnemend huisarts zit ze sinds anderhalf jaar in het landelijke LHV-bestuur. 'Mijn stip op de horizon is dat iedere huisarts met een goede bekostiging meer tijd voor de patiënt kan uittrekken.'

TEKST: BERBER BIJMA // BEELD: DITTA VAN GENT

Na een aantal jaren waarnemerschap bij een solopraktijk en daarna in een iets grotere praktijk, werkt Hilly ter Veer nu als waarnemend huisarts in een groot gezondheidscentrum in Assen. Rond de tijd dat ze daar kwam werken, zo'n anderhalf jaar geleden, werd ze ook benoemd in het bestuur van de LHV. 'Ik heb er bewust voor gekozen om ook ervaring op te doen in een groot gezondheidscentrum, om meer het gevoel te hebben dat ik als bestuurder namens álle huisartsen kan spreken.' Haar werk in het gezondheidscentrum stopt dit voorjaar. 'Ik ben vliegende keep voor 10.500 patiënten en tsja, mijn hart kan dat niet aan.' Ze kiest opnieuw voor het dokteren op de wat kleinere schaal in het zuidoosten van Friesland, waar ze eerder ook werkte. 'Ik ga in Bakkeveen werken, bij een praktijk die valt onder de hagro die ik al ken.' Op termijn is een eigen praktijk zeker haar wens; de komende tijd zal ze twee dagen waarnemerschap combineren met 2,5 à 3 dagen bestuurswerk.

Het bestuurswerk lijkt steeds op organische wijze op haar pad te komen, merkt ze. 'Eerder ook in de hagro. Al ben ik de jongste bediende en waarnemend huisarts, het gebeurt op natuurlijke wijze dat ik de leiding neem. Ik wil zelf betekenisvol dokteren en merk dat anderen dat ook willen. Ik zet me graag in voor de randvoorwaarden daarvoor.'

HET HART WARM, HET HOOFD KOEL

De afgelopen anderhalf jaar merkte ze dat bij de landelijke LHV zodanig 'grote en brede belangen' spelen, dat direct resultaat van bestuurswerk te veel gevraagd is. 'In eerdere bestuursfuncties was ik gewend dat je met z'n allen een koers kiest, iets afspreekt en binnen afzienbare tijd resultaat ziet. Als bestuur van de toenmalige LHV-kring Friesland hebben we geregeld dat iedere huisarts desgewenst een tolk kon inzetten. En dat er een adequate vergoeding kwam voor ACP-gesprekken. Als huisarts kon ik met een project – vrijetijdsbesteding – in Ureterp de speeltuinen, sportvelden en schoolpleinen rookvrij maken. In het landelijke bestuur zie ik nog niet altijd meteen hoe en op welke termijn we onze doelen behalen. Dat vind ik soms wel lastig.'

Haar belangrijkste doel is het realiseren van de randvoorwaarden voor betekenisvol dokteren. 'Mijn stip op de horizon is dat iedere huisarts meer tijd voor de patiënt kan uittrekken, met een goede bekostiging. Gelukkig staan in het regeerakkoord twee heel belangrijke punten genoemd: meer tijd voor de patiënt en het oplossen van het huisartsentekort. De voortekenen zijn dus goed, maar tegelijk: we praten over een nieuw hoofdlijnenakkoord terwijl het vorige nog maar deels gerealiseerd is. Dus ik denk wel: eerst zien, dan geloven.'

Haar werk als LHV-bestuurder vindt ze 'enorm uitdagend en een grote eer'. Ja, natuurlijk kost het veel tijd, maar dat is een kwestie van 'regelmatig nee zeggen'. 'Dat is voor iedere huisarts in meerdere of mindere mate lastig, maar het is goed om je te realiseren: als ik nu geen "nee" zeg, zeg ik "ja" en schep ik een probleem voor later. Soms moet je nu even wat tijd in je "nee" investeren om later niet te worden overspoeld. Mijn stelregel is: hou je hart warm en je hoofd koel. Dat geldt als huisarts én als bestuurder. Gelukkig lukt het om naast huisarts en bestuurder ook nog steeds een leuke partner en mama te zijn. Dat staat voor mij namelijk op één.'

‘Mijn stelregel: houd je hart warm en je hoofd koel’

DINSDAG 8.30 UUR

De boodschap goed over het voetlicht: aandacht loont

Voorafgaand aan een interview met het Reformatorisch Dagblad over huisartsentekorten lees ik eerst even wat die krant de afgelopen tijd over de huisartsenzorg heeft geschreven. Het huisartsentekort gaat de komende jaren in alle regio’s spelen en raakt aan het dossier van Meer tijd voor de patiënt. Als je meer tijd voor patiënten wilt hebben, heb je meer huisartsen nodig. En we hebben juist een tekort. Tegelijk blijkt uit onderzoeken dat je op de iets langere termijn met meer tijd voor de patiënt juist tijd bespaart. Mensen worden beter geholpen, minder doorverwezen en komen minder snel terug. Aandacht lóónt. De omschakeling is buffelen, daarna gaat het renderen.
Perscontacten wennen, maar blijven toch ook spannend. Het is lastig inschatten hoe je woorden worden gelezen. Na een interview met de Groene Amsterdammer kreeg ik boze reacties, terwijl vervolgens, toen ik met die collega-huisartsen ging bellen, bleek dat we best wel op één lijn zitten.

DINSDAG 10.00 UUR

Volle bestuursagenda

Gelukkig kunnen we af en toe weer fysieke bestuursvergaderingen houden. Meestal zijn er op de dag van zo’n bestuursvergadering ook andere fysieke afspraken gepland. Soms kiezen we voor een digitale vergadering, omdat we dan de reistijd aan iets anders kunnen besteden. Ik woon in Norg en collega Guus Jaspar in Zeeuws-Vlaanderen, dus die reistijd is behoorlijk.
Er staat flink druk op de agenda, want er spelen allerlei actuele onderwerpen: de voorbereiding van een nieuw hoofdlijnenakkoord, de toekomst van het vaccinatiestelsel, de WTZa. Voor de voorbereiding van de Landelijke Ledenvergadering, die we in maart net weer hebben gehad, beleggen we een extra vergadering.
Ook MOVE, de modernisering van de LHV, is een belangrijk onderwerp in dit overgangsjaar. Leden willen graag weten waar ze aan toe zijn en tegelijk willen wij de besluiten niet voor maar mét hen nemen. Dat is soms een spanningsveld. We kiezen geen nieuw verenigingsmodel uit in een winkel, maar geven de vereniging gaandeweg opnieuw vorm. Dat is een kwestie van veel luisteren en veel communiceren. In de tweede helft van dit jaar volgt de vertaling in een vernieuwd huishoudelijk reglement, dat op 1 januari 2023 ingaat.

DINSDAG 12.00 UUR

Informeel bijpraten over actuele thema’s

Als ik in Utrecht in de Domus ben en koffie haal, tref ik beleidsmedewerker Anke. We gaan even samen zitten om bij te praten over de medisch-ethische kwesties waar zij zich mee bezighoudt. Voor dit soort informele bijpraatmomenten is het belangrijk om regelmatig fysiek in Utrecht te zijn. Juist deze week stemt de Tweede Kamer over de medicamenteuze afbreking van een zwangerschap via de huisarts – in de volksmond de ‘abortuspil’. Anke praat me bij over het laatste nieuws daaromtrent.
Daarnaast dringt zich een nieuwe, urgente kwestie op: de komst van duizenden vluchtelingen uit Oekraïne, die een grote uitdaging voor de huisartsenzorg betekent. We zorgen voor interne afstemming binnen de LHV, maar zoeken ook contact met onder meer de KNMG en VWS. Het is belangrijk om aan te haken bij landelijke afspraken en regelingen, zodat niet iedere regio voor zichzelf het wiel opnieuw hoeft uit te vinden in de zorg voor deze nieuwe groep patiënten die plotseling op onze weg is gekomen.

DINSDAG 19.00 UUR

Wat willen we met het vaccinatiestelsel?

De toekomst van het vaccinatiestelsel is een onderwerp waarover we, vanuit de gedachte van MOVE, de input willen van zoveel mogelijk huisartsen. We houden op diverse plekken in het land bijeenkomsten over dit onderwerp. Vanavond niet al te ver van huis, in Spier.
Vlak voor de coronacrisis is de pneumokokkenvaccinatie aan ons werk toegevoegd. Daarbij hebben we de afspraak gemaakt dat we die vernieuwing na drie jaar gingen evalueren. Daar is het dus nu tijd voor. Ook de rol van huisartsen in eventuele toekomstige coronavaccinaties en de griepvaccinatie nemen we mee in deze evaluatie.
Op een bijeenkomst als deze zie je een beperkte groep huisartsen, die hoog intrinsiek gemotiveerd is en zich goed informeert. Dat is mooi, maar tegelijk aanleiding om leden ook in andere vorm over dit onderwerp te bevragen, bijvoorbeeld via een ledenpeiling. De inbreng van zoveel mogelijk huisartsen helpt ons als bestuur om een koers uit te zetten, zeker op zo'n belangrijk thema.

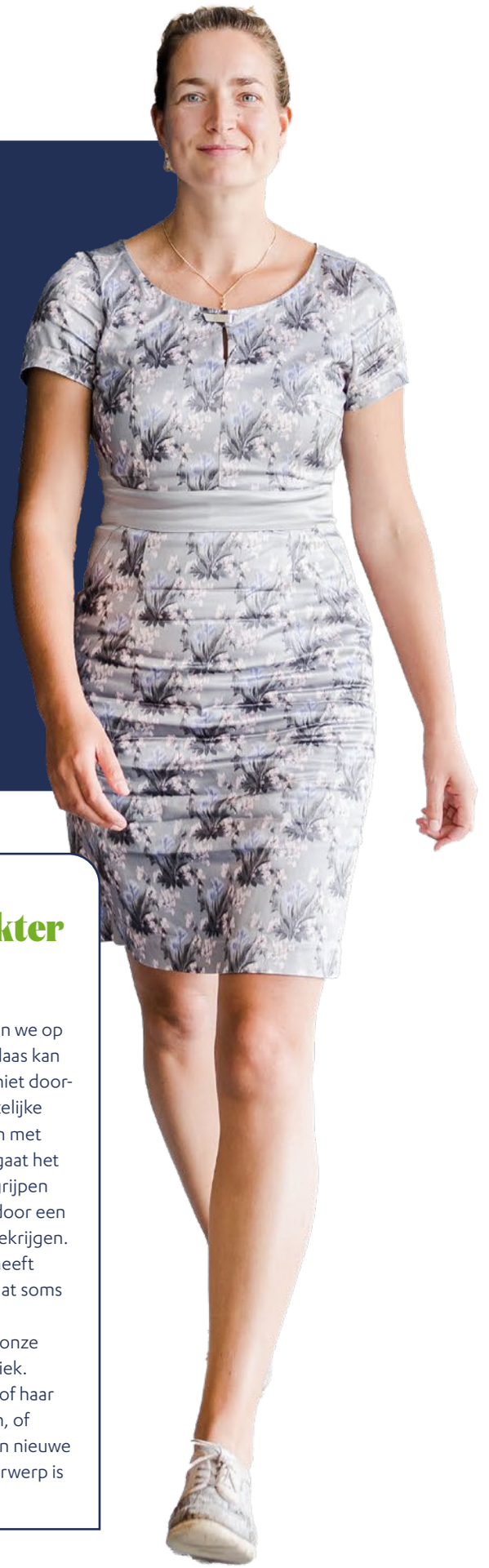

DONDERDAG 9.30 UUR

Iedereen moet de dokter kunnen begrijpen

Met een clubje van twaalf huisartsen zouden we op het LHV-bureau in gesprek met Pharos. Helaas kan het vanwege te veel coronabesmettingen niet doorgaan. Pharos houdt zich bezig met toegankelijke zorg, met specifieke aandacht voor mensen met beperkte gezondheidsvaardigheden. Dan gaat het om mensen die niet kunnen lezen, niet begrijpen wat ze lezen, geen Nederlands spreken of door een fysieke beperking informatie niet goed meekrijgen. Maar liefst 36 procent van onze patiënten heeft beperkte gezondheidsvaardigheden, al is dat soms lastig te herkennen.
Continuïteit en persoonsgerichte zorg zijn onze krachtigste middelen voor deze problematiek.
Als je je patiënt kent, weet je dat je bij hem of haar meer tijd moet nemen om iets uit te leggen, of plaatjes moet gebruiken. We gaan zeker een nieuwe afspraak maken met Pharos, want het onderwerp is belangrijk.

‘Inbreng van zoveel mogelijk huisartsen helpt ons als bestuur om een koers uit te zetten’

DONDERDAG 13.00 UUR

Op zoek naar evidence voor leefstijlinterventie

Op een congres over leefstijlinterventie komen de juiste mensen bij elkaar. Een belangrijke vraag is hoe we de kracht van leefstijlinterventie kunnen aantonen. Ons boerenverstand zegt: het is logisch dat een gezonde leefstijl bijdraagt aan een goede gezondheid, maar om leefstijladviezen te kunnen implementeren, hebben we evidence nodig.
Leefstijl is een onderwerp dat me aan het hart gaat. De levensmiddelenindustrie heeft producten ontwikkeld die goed smaken en lang houdbaar zijn. Als het oorlog is, ben je blij dat je kelder ermee vol ligt, maar in andere tijden zou je ze niet moeten willen eten. De helft van de Nederlanders is te zwaar, met lichamelijke en geestelijke klachten als gevolg. Niet iedere dokter hoeft met patiënten te wandelen, maar het is wel belangrijk dat we ons realiseren dat wij een belangrijke bijdrage kunnen leveren aan de samenhang tussen alles wat er in een wijk of dorp gebeurt op het gebied van gezondheid, welzijn en leefstijl. Als we er nu serieus mee bezig gaan, is het over vijf tot tien jaar minder druk op ons spreekuur.

DONDERDAG 17.30 UUR

In gesprek met de héle achterban

In gesprek blijven met de héle achterban vind ik een van de grootste uitdagingen van het bestuurder zijn. Sommige collega’s gaan regelmatig naar bijeenkomsten, een aantal is actief op sociale media, maar dan is er nog een hele groep over. We zijn er om álle huisartsen te vertegenwoordigen. In het nieuwe verenigingsmodel ligt een behoorlijk grote verantwoordelijkheid bij de ambassadeurs van de afdelingen. Zij worden de belangrijkste vertegenwoordigers van het geluid van alle leden.
Vanmiddag bel ik een LHV-lid. Iedere week spreek ik zo’n drie of vier huisartsen die ik niet ken en niet eerder heb gesproken. Soms naar aanleiding van iets wat in het nieuws is, een boos of ongerust telefoontje naar de LHV of een post op HAWeb. Daarnaast zoek ik bewust contact met niet-gevestigde huisartsen, bijvoorbeeld via Wagro-bestuurders of de LOVAH.
Ik bel collega’s ook weleens op naar aanleiding van een bericht op social media. Die vorm van informatie vind ik soms lastig om mee om te gaan. De groep huisartsen die actief is op social media is relatief klein en de informatie is eenrichtingsverkeer. Ik ga daarom liever in gesprek.

VRIJDAG 8.00 UUR

Genieten van de dynamiek op de praktijk

Heerlijk, een praktijkdag. De afgelopen anderhalf jaar, sinds ik bestuurder ben, had ik meestal maar één praktijkdag per week, in een groot gezondheidscentrum. Ik mis de continuïteit en het kennen van mensen door mijn specifieke rol hier. Ik ga vanaf volgende maand de maandagen en vrijdagen in Bakkeveen werken, voor een kleinere patiëntengroep. In dit dorp wordt vanuit de praktijk gewerkt met aandacht voor leefstijl en leefomgeving met behulp van positieve gezondheid. De dynamiek van een praktijkdag, het contact met patiënten en collega’s – heerlijk. Ik probeer veel te investeren in de kennis van het hele team en merk dat dat het werkplezier voor iedereen vergroot.

MAANDAG 10.30 UUR

Opleidingen bepalen onze toekomst

In het Concilium voor de Huisartsopleiding komen alle organisaties bijeen die betrokken zijn bij de opleiding van nieuwe huisartsen: NHG en LHV, de opleidingsinstituten, IOH, HON en de belangenverenigingen LOVAH en LHOV. Twee keer per jaar hebben we een afstemmingsoverleg waaraan ik namens de LHV deelneem. Daarnaast vergader ik vier keer per jaar met het Capaciteitsorgaan, dat het aantal opleidingsplekken bepaalt, en vergader ik met Huisartsopleiding Nederland, het samenwerkingsverband tussen de acht opleidingen.
Prangende vraag op dit moment is: hoe zorgen we voor genoeg opleidingsplekken in praktijken? Huisartsen kampen met ruimtegebrek, maar dit is zo belangrijk. Door nieuwe collega’s op te leiden, voorkomen we dat het ons straks over de schoenen loopt. Bovendien is het ontzettend leuk om je vak met een jonge collega te delen. De LHV werkt aan goede randvoorwaarden, ook voor de huisvesting van praktijken. Ik hoop dat huisartsen creatief zullen omgaan met bijvoorbeeld ruimtegebrek. Ik zou iedereen op het hart willen drukken: word opleider. Het kan ons vak redden.